

Κώστας Καρυωτάκης

1896 – 1928

«Αισιοδοξία», χειρόγραφο του Κώστα
Καρυωτάκη.

Λιτολογία

Ὁς δαδίομαι αὐτὸν δὲν ἔχωμε φέροι
τὸ πῦρ ἀδύφει, τὸν ἀπὸ τοῦ τοῦ.
Ὁς δαδίομαι αὐτὸν ἔχωμε τὸ δὲν
τὸ ἀλλοπαλομὸν τὸ δαδίομαι αὐτὸν
δραφίον, μὲν αὐτὸν, μὲν τὸ γὰρ τὸν
καὶ μὲν τὸν ἔχωμε δὲν τὸ δαδίομαι.

Ὁς δαδίομαι αὐτὸν ἔχωμε ἐμῶν,
οἱ ἔχωμε ἐμῶν τὸν δὲν, τὸν δαδίομαι.
4 - ἔχωμε τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι.
3 - τὸν τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι,
2 - οἱ ἔχωμε ἔχωμε αὐτὸν αὐτὸν
1 - τὸν αὐτὸν τὸ δαδίομαι τὸν δαδίομαι.

Ὁς δαδίομαι αὐτὸν τὸν δαδίομαι ὁ δαδίομαι
ἀπὸ τοῦ δαδίομαι, μὲν τὸν δαδίομαι, αὐτὸν,
τὸ δαδίομαι τὸν δαδίομαι, μὲν τὸν δαδίομαι
τὸ δαδίομαι, τὸν δαδίομαι αὐτὸν.
τὸν δαδίομαι - ~~αὐτὸν~~ τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι -
αὐτὸν αὐτὸν, αὐτὸν τὸν δαδίομαι.

Ὁς δαδίομαι αὐτὸν δὲν ἔχωμε φέροι
τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι,
μὲν τὸν δαδίομαι, τὸ δαδίομαι τὸν δαδίομαι,
τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι, τὸν δαδίομαι
τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι, τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι,
καὶ, τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι τὸν δαδίομαι.

Ποιητής και πεζογράφος

- ίσως η σημαντικότερη λογοτεχνική φωνή, που ανέδειξε η **γενιά του '20**
- και από τους πρώτους, που εισήγαγαν στοιχεία του **μοντερνισμού** στην ελληνική ποίηση.
- Επηρέασε πολλούς από τους κατοπινούς ποιητές ([Σεφέρης](#), [Ρίτσος](#), Βρεττάκος)
- δημιούργησε φιλολογική μόδα, τον **Καρυωτακισμό**, που πλημμύρισε τη νεοελληνική ποίηση.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ

Γεννήθηκε στην Τρίπολη στις 30 Οκτωβρίου 1896

- η οικογένειά του αναγκαζόταν να αλλάζει συχνά τόπο διαμονής.

- Έζησαν στη Λευκάδα, την Πάτρα, τη Λάρισα, την Καλαμάτα, το Αργοστόλι, την Αθήνα (1909-1911) και τα Χανιά, όπου έμειναν ως το 1913.

- Σε ηλικία 17 ετών ερωτεύεται την χανιώτισσα Άννα Σκορδύλη, μια σχέση που θα τον σημαδέψει.

Το 1917 αποφοίτησε
από τη Νομική Σχολή
του [Πανεπιστημίου](#)
[Αθηνών](#) με λίαν καλώς.

Στην αρχή επιχείρησε
να ασκήσει το
επάγγελμα του
δικηγόρου,

- ωστόσο η έλλειψη πελατείας τον
ώθησε στην αναζήτηση θέσης
δημοσίου υπαλλήλου.
- Απεχθανόταν τη δουλειά του και
δεν ανεχόταν την κρατική
γραφειοκρατία, εξού και οι πολλές
μεταθέσεις του.

Το 1919

εξέδωσε το σατιρικό
περιοδικό «Η Γάμπα», η
κυκλοφορία του οποίου όμως
απαγορεύτηκε έπειτα από έξι
τεύχη κυκλοφορίας.

Το τέλος

- Το Φεβρουαρίου του 1928 αποσπάστηκε στην Πάτρα και λίγο αργότερα στην **Πρέβεζα**
- Η αλληλογραφία του με συγγενείς του την περίοδο αυτή αναδεικνύει την **απόγνωση** του Καρυωτάκη για την επαρχιακή ζωή και τη μικρότητα της τοπικής κοινωνίας.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑ

Στις 20 Ιουλίου πήγε στο Μονολίθι και αποπειράθηκε επί δέκα ώρες να αυτοκτονήσει, προσπαθώντας μάταια να πνιγεί.

- Την επόμενη μέρα (21 Ιουλίου) αγόρασε ένα περίστροφο κι επισκέφτηκε ένα καφενείο της Πρέβεζας.
- Αφού πέρασε λίγες ώρες μόνος του καπνίζοντας, πήγε σε μια παρακείμενη παραλία, τον Άγιο Σπυρίδωνα και έθεσε τέλος στη ζωή του κάτω από έναν ευκάλυπτο.
- Στην τσέπη του η αστυνομία βρήκε ένα σημείωμα, που εξηγούσε τους λόγους της αυτοκτονίας του:

Το Μονολίθι είναι μεγάλη παραλία αμμουδιάς στα δυτικά του Νομού Πρέβεζας με μήκος περίπου 25 km. Θεωρείται η μεγαλύτερη παραλία αμμουδιάς στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Το πιστόλι Pieper Bayard με το οποίο
αυτοκτόνησε ο Καρυωτάκης.

Είναι καιρός να φανερώσω την τραγωδία
μου.

Το μεγαλύτερό μου ελάττωμα στάθηκε η
αχαλίνωτη περιέργειά μου, η νοσηρή
φαντασία και η προσπάθειά μου να
πληροφορηθώ για όλες τις συγκινήσεις,
χωρίς τις περισσότερες να μπορώ να τις
αισθανθώ.

Ούτε είμαι ο κατάλληλος άνθρωπος για το
επάγγελμα εκείνο. Ολόκληρο το παρελθόν
μου πείθει γι' αυτό.

Κάθε πραγματικότης μου ήταν αποκρουστική.
Είχα τον ίλιγγο του κινδύνου. Και τον κίνδυνο
που ήρθε τον δέχομαι με πρόθυμη καρδιά.

Πληρώνω για όσους, καθώς εγώ, δεν έβλεπαν κανένα
ιδανικό στη ζωή τους, έμειναν πάντα έρμαιο των
δισταγμών τους ή εθεώρησαν την ύπαρξή τους παιχνίδι
χωρίς ουσία. Τους βλέπω να έρχονται ολοένα
περισσότεροι μαζί με τους αιώνες. Σ' αυτούς
απευθύνομαι. Αφού εδοκίμασα όλες τις χαρές !!! είμαι
έτοιμος για έναν ατιμωτικό θάνατο. Λυπούμαι τους
δυστυχισμένους γονείς μου, λυπούμαι τα αδέρφια μου.
Αλλά φεύγω με το μέτωπο ψηλά. Σας παρακαλώ να
τηλεγραφήσετε, για να προδιαθέσω την οικογένειά μου,
στο θείο μου Δημοσθένη Καρυωτάκη, οδός Μονής
Προδρόμου, πάροδος Αριστοτέλους, Αθήνας.

[Υ.Γ.] Και για ν' αλλάξουμε τόνο. Συμβουλευώ όσους ξέρουν
κολύμπι να μην επιχειρήσουνε ποτέ να αυτοκτονήσουν δια
θαλάσσης. Όλη νύχτα απόψε, επί δέκα ώρες, εδερνόμουν με
τα κύματα. Ήπια άφθονο νερό, αλλά κάθε τόσο, χωρίς να
καταλάβω πώς, το στόμα μου ανέβαινε στην επιφάνεια.
Ορισμένως, κάποτε, όταν μου δοθεί η ευκαιρία, θα γράψω τις
εντυπώσεις ενός πνιγμένου.

Η εφημερίδα Εμπρός αναγγέλλει τον θάνατο του Καρυωτάκη.

Εφημερίδα "ΕΜΠΡΟΣ" της 27ης Ιουλίου 1928.

ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ ΧΘΕΣ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ ΑΤΥΧΕΣ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. ΚΥΡΚΟΥ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

Ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων θρη-
νεῖ σήμερον ἓνα ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτο-
τέρους τοῦ ἀντιπροσώπου, ὁ ὁποῖ-
ος ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ἀθλίαν του
ζοὴν, τὸν ποιητὴν Κ. Καρυωτάκη,
αὐτοκτονήσαντα ὑπὸ ὅλως τραγικᾶς
συνθήκας. Ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουρ-
γείου τῆς Προνοίας εἶχε τὴν κα-
κὴν τύχην νὰ μὴ εἶναι τῆς ἀ-
ρεσκείας τοῦ πρώην Ὑπουρ-
γοῦ Κύρκου, ὁ ὁποῖος ἀφῆκε στίγμα
ἀνεξίτηλον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διοι-
κῆσιν διὰ τῆς διελεύσεώς του ἀπὸ
τοῦ ἐν λόγῳ ὑπουργείου. Ὁ ἀνθρο-
πος αὐτὸς μὴ διστάζων πρὸ οὐδε-
νὸς προκειμένου νὰ ικανοποιήσῃ
τὰς κομματικὰς ἀξιώσεις καὶ τοῖς
φίλοις του ἐπαρθαιμῶντος τὴν θέ-
σιν τοῦ Κ. Καρυωτάκη, ὁ ὁποῖος ὑ-
πῆρξε, κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν,
τῶν κατὰ καιροὺς προσισταμένων
του ὑπόδειγμα ὑπαλλήλου σεμινοῦ,
μορφωμένου καὶ ἐργατικοῦ τὸν με-
τέθεσε κατὰ τὴν τελευταίαν τρίμη-
νον περιόδον τῆς ὑπουργείας ἐν

εἰς τὴν αὐτοκτονίαν ὁ ἐκλεκτὸς
ποιητὴς προσέβη ἐντὸς τοῦ δωματίου
του εἰς Πρέβεζαν ὅπου εἶχε μετα-
τεθῆ ὀλίγη διασφαίρας περιστρό-
φου εἰς τὴν κεφαλὴν. Ὁ θάνατός
του ἐπῆλθεν ἀκαριαίως, εἰς τὰ θυ-
λάκιά τοῦ εὐρέθῃ ἐπιστολῇ πρὸς
τοὺς οἰκείους του διὰ τῆς ὁποίας
ἐκθέτει τοὺς λόγους τῆς αὐτοκτο-
νίας του.

Αἱ διώξεις τὰς ὁποίας εἶχεν ὑ-
ποστῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας,
τὸν εἶχον καταστήσῃ νευρασθενικόν.
Εἰς τὸν τελευταῖον τόμον τῶν
ποιημάτων ποῦ εἶχεν ἐκδοθῇ πρὸ
ὀλίγων μηνῶν, φαίνεται ξεχωμένῃ,
ὅλη ἡ ἀπογοήτευσίς καὶ ἡ παρὰ
ποῦ εἶχαν πλημυρίσει τὴν ψυχὴν
του καὶ ἡ ἀπόφασίς του νὰ ἐπιζη-
τήσῃ τὸν θάνατον καθαυτὸς εἰς τὸ
κάτωθι ποίημα:

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΠΕΝΘΙΜΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΟΥΡΦΟ

Στὸ ταῦν βλέπω τοὺς γύφους,

Ἄς μὲ χτυποῦν
πάντα καὶ ἀκόμα
θᾶμαι τὸ χῶμα
ποῦ τὸ πατοῦν.

Αὐτὸ ἔγραψε πρὸ τινος ὁ δυστυ-
χὴς Καρυωτάκης. Καὶ ὄντως τέ-
τατος ὑπῆρξε πάντοτε στὴ ζωὴ του.

Κατὰ τὴν τελευταία του ὁμῶς
μετάθεσι (ἢ μᾶλλον ἀπόσπασι, διό-
τι ὁ ἐν λόγῳ Ὑπουργὸς μὴ δυ-
νάμενος νὰ τὸν τοποθετήσῃ πλέον
ἐκτὸς τοῦ ὑπουργείου, ἔνεκα τῆς
γνωματεύσεως τοῦ ἐδικοῦ συμβου-
λίου, τὸν ἀπέσπασεν εἰς Πρέβεζαν)
ὁ Καρυωτάκης παρουσιάσθη καὶ
εἰς τὸν Κύρκου καὶ εἰς τοὺς διαφό-
ρους τμηματάρχας τοῦ ὑπουργείου
καὶ παρὰ τὸ ἥθος του, διεμαρτυρή-
θη ἐντόνως. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ
Ὑπουργὸς ὑπῆρξεν ἀνένδοτος γενό-
μενος ἡθικὸς υπεύθυνος διὰ τὴν
πρόωρον θάνατον τοῦ ἐκλεκτοῦ ποι-
ητοῦ, ποῦ ἡ ἀπόλειά του στερεῖ τὰ
ἑλληνικὰ νοήματα καὶ ἀπὸ τῶν

- Εκτός από το ποιητικό του έργο, ο Καρυωτάκης έγραψε επίσης **πεζά**, ενώ μας άφησε και **μεταφράσεις** ξένων λογοτεχνών.
- έργα του έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από **τριάντα γλώσσες**. Η ποίησή του διδάσκεται σε αρκετά **Πανεπιστήμια** της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού
- Ποιήματά του έχουν μελοποιήσει συνθέτες και συγκροτήματα, όπως

- Μίκης Θεοδωράκης,
- τα «Υπόγεια Ρεύματα»,
- η Λένα Πλάτωνος,
- ο Μίμης Πλέσσας,
- ο Γιάννης Σπανός,
- ο Γιάννης Γλέζος
- και ο Νίκος Ξυδάκης

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

Αποπνέει την αίσθηση του μάταιου, του χαμένου, η στάση του είναι αντιηρωική και αντιιδανική.

Ο Καρυωτάκης γράφει ποιήματα για το άδοξο, το ασήμαντο, ακόμα και το γελοίο, ως **διαμαρτυρία, που φθάνει στο σαρκασμό.**

ΕΝΝΟΙΕΣ - ΚΛΕΙΔΙΑ:

- Γενιά του 1920
- Κοινωνική ευθύνη του ποιητή
- Συμβολισμός
- Καταραμένος ποιητής
- Καρυωτακισμός

- Ιστορικό & Κοινωνικό Πλαίσιο:
- Αποτυχία Μεγάλης Ιδέας,
- Μικρασιατική καταστροφή,
- Α' Παγκόσμιος Πόλεμος,
- προσφυγιά =>
- πεσιμισμός,
  - απόγνωση,
οδύνη
- Ο ποιητής ως πνευματικός άνθρωπος έχει κοινωνική ευθύνη και
- βρίσκεται σε αναπόσπαστη σχέση με το κοινωνικό περιβάλλον.
- Ο Καρυωτάκης = σύγκρουση με το κοινωνικό σώμα.
- Η αυτοκτονία του θεωρήθηκε πράξη συμβολικής σημασίας ως κοινωνικό γεγονός.

Γενιά του '20: κύρια χαρακτηριστικά της:

- Χαμηλόφωνος **λυρισμός**,
- χρήση **καθημερινού** λεξιλογίου,
- **αίσθηση πίκρας** για την απώλεια των ιδανικών και απογοήτευσης από την αδιάφορη και μίζερη ζωή της πόλης,
- **νοσταλγία** των περασμένων και
- **διάθεση φυγής** στη φύση και στο πραγματικό ή ονειρικό ταξίδι

Άλλοι ποιητές της γενιάς του 20:

Τέλος Άγρας, Ναπολέον Λαπαθιώτης, Κώστας Ουράνης, Ρώμος Φιλύρας

Καρυωτακισμός:

- α) Η απαισιόδοξη αντιμετώπιση της ζωής.
- β) Η Μυθοποίηση του Καρυωτάκη από τους νεότερους ποιητές και κριτικούς.
- Σε λογοτεχνικό επίπεδο (περιεχομένου) εννοούμε την **προβληματική σχέση του ποιητή** με τον κοινωνικό περίγυρο
- και την προσπάθειά του για **κοινωνική διαμαρτυρία**,
- και **ρήξη** με την **κρατούσα ιδεολογία**.
- για τους **περισσότερους=ποιητής αρνητής**, κοινωνικός **αντικομφορμιστής** →
- **ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ = ΣΥΜΒΟΛΟ**

Γλώσσα:

Χρησιμοποιεί και καθαρεύουσα και δημοτική, αλλά κατά βάση δημοσιοϋπαλληλική καθαρεύουσα.

Καταραμένος ποιητής

(αναπτύχθηκε στα πλαίσια του γαλλικού συμβολισμού)=ο ποιητής που βρίσκεται σε **διαρκή δυσαρμονία** με την περιβάλλουσα πραγματικότητα, κυριαρχείται **από ολέθρια πάθη**

Ποίηση στο μεταίχμιο

- στοιχεία παραδοσιακής αντίληψης : χαμηλόφωνος, υποβλητικός, εξομολογητικός, μελαγχολικός λυρισμός

- συνυπάρχουν με στοιχεία ποίησης μοντέρνας αντίληψης:
οξυμένη κραυγή της απελπισίας και με ρεαλιστική, ειρωνική και (αυτο)σαρκαστική κοινωνική καταγγελία

Καταφύγιο η ποίηση

- Ο Καρυωτάκης είναι ένας **αυτοαναφορικός** ποιητής.
- Τα μισά σχεδόν ποιήματά του έχουν σχέση με την **ποιητική πράξη** και γενικότερα την καλλιτεχνική δημιουργία. (**δηλαδή γράφει ποιήματα για την ποίηση**)
- Γι' αυτόν η ποίηση είναι «το καταφύγιο που φθονούμε» **Αναζητά στην ποίηση τη λύτρωση από τους εφιάλτες του**
- **αλλά τελικά κεντρικός άξονας της ποίησής του θα γίνει ο θάνατος.**

Βασικά μοτίβα :

απογοήτευση,

πικρία,

ειρωνεία,

αυτοσαρκασμός,

πεζολογική διάθεση,

ρεαλιστική ματιά

Κώστας Καρυωτάκης – Μαρία Πολυδούρη. Ο ανεκπλήρωτος έρωτας,
που «σκότωσε» και τους δύο ποιητές του Μεσοπολέμου...

- Ο Κώστας Καρυωτάκης και η Μαρία Πολυδούρη ήταν δύο ποιητές της γενιάς του 1920, που ερωτεύθηκαν και αγαπήθηκαν πολύ, αλλά δεν κατάφεραν να βρουν την ευτυχία μέσα από τον έρωτά τους.
- Βρήκαν και οι δύο τραγικό θάνατο σε νεαρή ηλικία.
- Γνωρίστηκαν τον Δεκέμβριο του 1921 στη Νομαρχία Αθηνών, όπου εργάζονταν ως δημόσιοι υπάλληλοι. Ανάμεσά τους αναπτύχθηκε ένα έντονο ερωτικό συναίσθημα....

Ο Καρυωτάκης ήταν ένας **μελαγχολικός** νέος, που δεν εκτιμούσε ιδιαίτερα τον εαυτό του και είχε πολλές **ανασφάλειες**. Ζούσε ήσυχα και παράλληλα με το επάγγελμά του, έγραφε ποιήματα.

- Αντίθετα, η Πολυδούρη ήταν μια χειραφετημένη νεαρή, με **φεμινιστικές ιδέες**, που ζούσε μια προκλητική ζωή για την εποχή. Έκανε **παρέα με άντρες**, πράγμα απαράδεκτο για μια κοπέλα της γενιάς της και συμμετείχε στις συζητήσεις τους **σαν ίση....**

- Η σκέψη και η ποίηση του Καρυωτάκη **γοήτευσε τη νεαρή ποιήτρια**, ενώ εκείνος από την πλευρά του, ερωτεύτηκε την όμορφη κοπέλα με τα μαύρα μάτια και το εντυπωσιακό κορμί.
- Η σχέση που αναπτύχθηκε μεταξύ τους **ήταν πολύ έντονη, αλλά ποτέ δεν ολοκληρώθηκε.**

- Ο ποιητής, αν και όπως φάνηκε από ποιήματά του, που είδαν αργότερα το φως της δημοσιότητας, αγαπούσε την Πολυδούρη, **αρνήθηκε** τον έρωτά της.

- Όταν η Πολυδούρη έμαθε πως ο αγαπημένος της αυτοκτόνησε, κλονίσθηκε και η ήδη άσχημη κατάσταση της **υγείας της, επιδεινώθηκε.**

• Η άλλοτε δυναμική γυναίκα κατέρρευσε.
Ο χρόνος
και για εκείνη μέτραγε
πια αντίστροφα.

- Στις 29 Απρίλιου του 1930, έφυγε από τη ζωή, **με ενέσεις μορφίνης**, που της προμήθευσε στο «Σωτηρία» ένας φίλος της.
- Μένουν μόνο τα ποιήματά τους, για να θυμίζουν τη μεγάλη τους αγάπη....

Μελοποιήθηκε και το τραγούδησε η Αρβανιτάκη

Μόνο γιατί μ' αγάπησες γεννήθηκα
γι' αυτό η ζωή μου εδόθη.
Στην άχαρη ζωή την ανεκπλήρωτη 'μένα η ζωή πληρώθη.
Μόνο γιατί μ' αγάπησες γεννήθηκα.

Μονάχα γιατί τόσο ωραία μ' αγάπησες έζησα
να πληθαίνω τα ονείρατά σου,
ωραίες που βασίλεψες κι έτσι γλυκά πεθαίνω.
Μονάχα γιατί τόσο ωραία μ' αγάπησες

Σε ορειβατική εκδρομή με τον Νίκο Καρακάλο (κέντρο) και ίσως τον Χαρ. Σακελλαριάδη,
πιθανώς την άνοιξη του 1923

- Ο Καρυωτάκης σε αρκετές περιπτώσεις αποξενώθηκε, όχι όμως επειδή μίσησε τους ανθρώπους **αλλά επειδή μίσησε την εποχή του.**
- Ζητούσε την **επανάσταση**

Με την αδελφή του, τον ανεψιό του και μια φίλη, στη Συκιά το καλοκαίρι
του 1927

Βίωσε την Ελλάδα

- του χαμηλού επιπέδου ζωής,
- των αξιοθρήνητων και οκνηρών δημοσίων υπαλλήλων που **«παίρνουν κάστανά, σκέπτονται τους νόμους, σκέπτονται το συνάλλαγμα, τους ώμους σηκώνοντας οι καημένοι».**

Ο ποιητής ως στρατιώτης. το 1919-1920

- η καθημερινότητα φάνταζε οδυνηρή
- **«Είναι το βράδυ απόψε θλιβερό κι εμείς θα το γλεντήσουμε το βράδυ, όσοι έχουμε το μάτι μας ογρό και μέσα μας τον άδη».**

- Η ποίηση του **σκοτεινή,**
- πίστευε πως «μάταια
στιχουργούσε»
- **όμως ο Κώστας Καρυωτάκης
άλλαξε μια για πάντα την
Ελληνική ποίηση.**

Υποθήκαι

Όταν οι άνθρωποι
θέλουν να
πονείς,
μπορούνε με
χίλιους
τρόπους.
Ρίξε το όπλο και
σωριάσου
πρηνής,

Ο ποιητής (δεξιά) και η οικογένειά του, πιθανότατά το καλοκαίρι του **1913**

copy by KARTSONAKIS Pan

KAGAPSEIZ

[illegible]

- Σκίτσο δικό του που απεικονίζει τον εαυτό του

